

॥ २५ ॥ अयुंक्ष्महि कृतवंतोवयम् ॥ २६ ॥ यदुक्तंवरं वृणीध्वमिति तन्मनसि निधायाहुः रूपमिति समस्तानां क्लेशानां संक्षयो यस्मात् नः आविष्कृतं प्रकटितम् अतोऽन्यत्किमनुकंपितमनुकंपा इयमेवास्माकं परमानुकंपेत्यर्थः ॥ २७ ॥ कुत इत्यत आह हे अमरं धन अमंगलनाशन त्वया प्रत्ययोऽन्नं विवक्षितः एतावदेव दीनेषु वत्सलैः प्रभुभिर्भाव्यं कार्यम् कित्तदाह यदि अस्मदीया एतदिति बुद्ध्या उचिते कालेऽनुस्मर्यत इति यत् त्वया तु रूपमपि दर्शितमिति भावः ॥ २८ ॥ येनानुस्मरणेन स्मृतानां तेषामुपशान्तिः सुखं भवति किंच क्षुल्लकानामपि भूतानां मर्त्यदये अंतर्हितः अंतर्धामित्वेन स्थितो भवानीह तामिच्छतां त्वदुपासकानां नोऽस्माकमाशिषः कस्माद्धेतोर्न वेद जानात्येवेत्यर्थः ॥ २९ ॥ तथाऽपि वक्तव्यं चेत्तर्हि येषामस्माकं भ

नमः कमलनाभाय नमः कमलमालिने ॥ नमः कमलपादाय नमस्ते कमलेक्षण ॥ २५ ॥ नमः कमलकिंजल्कपिशंगामलवाससे ॥ सर्वभूतनिवासाय नमोऽयुंक्ष्महिसाक्षिणे ॥ २६ ॥ रूपं भवगतात्वे तदशेषक्लेशसंक्षयम् ॥ आविष्कृतं नः क्लेशानां किमन्यदनुकंपितम् ॥ २७ ॥ एतावदेव प्रभुभिर्भाव्यं दीनेषु वत्सलैः ॥ यदनुस्मर्यते काले स्वबुद्ध्याऽभद्रं धन ॥ २८ ॥ येनोपशान्तिर्भूतानां क्षुल्लकानामपीहताम् ॥ अंतर्हितोऽतर्हदये कस्मान्नो वेदनाशिषः ॥ २९ ॥ असावेव वरोऽस्माकमीप्सितो जगतः पते ॥ प्रसन्नो भगवान्येषामपवर्गगुरुर्गतिः ॥ ३० ॥ वरं वृणीमहेऽथापि नाथ त्वत्परतः परात् ॥ न त्वं तस्त्वद्विभूतीनां सोऽनंत इति गीयसे ॥ ३१ ॥ पारिजातेऽजसालब्धे सारंगोऽन्यन्नसेवते ॥ त्वदंघ्रि मूलमासाद्य साक्षात्किंकिटणीमहि ॥ ३२ ॥ यावत्ते मायया स्पृष्टा भ्रमामइह कर्मभिः ॥ तावद्भवत्संगानां संगः स्यान्नो भवे भवे ॥ ३३ ॥

गवान्प्रसन्नः असावेव वरः भगवत्प

साद एवास्माकमीप्सितो वर इत्यर्थः अपवर्गगुरुर्मोक्षमार्गप्रदर्शकः गतिः स्वतश्च पुरुषार्थभूतः ॥ ३० ॥ यद्यप्येवं तथापि हे नाथ त्वत्त्वत्तः वरमेकं वृणीमहे कथं भूतात्परतः कारणादपि परात् अक्षरात्परतः पर इति श्रुतेः अतो यद्यपि त्वं दातुं समर्थः न च देयानां त्वद्विभूतीनां मर्त्योऽस्तियतोऽनंतविभूतित्वादनंत इति गीयसे ॥ ३१ ॥ तथाऽपि यथा सारंगो भ्रमरः पारिजाते सुखेन लब्धे सति सुलभमप्यन्यदृक्षांतरं न सेवते तथा वयमपि साक्षात् त्वदंघ्रि मूलं प्राप्य किंकिटणीमहि न किंचिदित्यर्थः यद्वा किमप्यन्यत् तुच्छं किमर्थं वृणीमहि यद्वा यदि वृणीमहि तर्हि किंकिटणीमहि अनंतत्वेन मनोरथानामनवस्थानादित्यर्थः ॥ ३२ ॥ अत एतावदेव प्रार्थयाम इत्याहुः यावदिति स्पृष्टाः व्याप्ताः भगवति प्रकृष्टः संगो येषां तेषां संगोऽस्माकं स्यात् ॥ ३३ ॥